

ECLI:NL:RBLEE:2009:BK0461

Instantie	Rechtbank Leeuwarden
Datum uitspraak	08-10-2009
Datum publicatie	16-10-2009
Zaaknummer	08/2866
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie	WIA - re-integratie-inspanningen werkgever - tijdigheid tweede spoor - beleidsregels
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK LEEUWARDEN

Sector bestuursrecht

procedurenummer: AWB 08/2866

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 8 oktober 2009 als bedoeld in afdeling 8.2.6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

in het geding tussen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Vitalis Nederland BV (hierna: Vitalis), gevestigd te Drachten, eiseres,

gemachtigde: mr. P. Rijnsburger, advocaat te Leeuwarden,

en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: het Uvw), verweerder.

Procesverloop

Bij brief van 19 november 2008 heeft het Uvw Vitalis mededeling gedaan van zijn besluit op bezwaar betreffende de toepassing van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) met betrekking tot [werkneemster] (hierna: werkneemster).

Tegen dit besluit heeft Vitalis beroep ingesteld.

Werkneemster heeft geen toestemming verleend als bedoeld in artikel 104, eerste lid, van de WIA. De rechtbank heeft toepassing gegeven aan artikel 8:32, tweede lid, van de Awb door de desbetreffende gedingstukken te voorzien van het stempel "medisch geheim". De gedingstukken waarop artikel 8:32, tweede lid, van de Awb is toegepast, zijn toegezonden aan de gemachtigde van Vitalis, onder gelijktijdige verlening van bijzondere toestemming als bedoeld in die bepaling.

De zaak is behandeld ter zitting van de rechtbank, enkelvoudige kamer, gehouden op 24 september 2009. Namens Vitalis is verschenen haar directeur [directeur], bijgestaan door de voornoemde gemachtigde. Namens het Uvw is niemand verschenen.

Motivering

Feiten

1.1 Werkneemster is op 26 juni 2006 wegens spanningsklachten uitgevallen voor haar werkzaamheden als marketingcoördinator voor 36 uren per week. Op 3 mei 2008 heeft zij bij het Uvw een aanvraag voor een uitkering ingevolge de WIA ingediend, vergezeld van een re-integratieverslag. Arbeidsdeskundige J. Schepman heeft in een rapport van 3 juni 2008 geconcludeerd dat geen sprake is van een bevredigend re-integratieresultaat en dat de inspanningen van Vitalis om daartoe te komen onvoldoende zijn geweest, nu werkneemster niet werkt en Vitalis zich voortdurend heeft beziggehouden met het zoeken naar oplossingen in de eigen organisatie en heeft verzuimd na één jaar een tweede spoor traject in te zetten. Schepman achtte dit verwijtbaar en heeft geadviseerd de sanctie van loondoorbetaling gedurende maximaal 52 weken op te leggen.

1.2 Bij besluit van 20 juni 2008 heeft het Uvw het tijdvak waarin werkneemster jegens Vitalis recht heeft op loon tijdens ziekte met 52 weken verlengd in aansluiting op de normale periode van 104 weken op de grond dat de re-integratie-inspanningen van Vitalis onvoldoende zijn geweest. Daarnaast heeft het Uvw bij besluit van eveneens 20 juni 2008 de behandeling van de WIA-aanvraag opgeschort op de grond dat werkneemster recht heeft op loondoorbetaling door Vitalis. Het Uvw heeft deze besluiten gebaseerd op het voormelde rapport van arbeidsdeskundige Schepman van 3 juni 2008.

1.3 Bij het bestreden besluit heeft het Uvw het bezwaar van Vitalis tegen het eerstgenoemde besluit van 20 juni 2008 ongegrond verklaard. Het Uvw heeft de beslissing op het bezwaarschrift mede gebaseerd op een rapport van bezwaarbeidsdeskundige J. Langius van 18 november 2008.

Geschil

2.1 Vitalis stelt zich op het standpunt dat zij voldoende re-integratie-inspanningen heeft verricht en dat het Uvw daarom ten onrechte de verplichting tot loondoorbetaling heeft verlengd. Vitalis stelt zich in het bijzonder op het standpunt dat niet kan worden gezegd dat zij te laat een zogenaamd tweede spoor traject heeft ingezet. Daartoe heeft zij aangevoerd dat tot eind oktober 2007 geen aanleiding bestond om aan te nemen dat werkneemster niet zou kunnen terugkeren in haar eigen werk en dat, toen vervolgens bleek dat dit toch niet mogelijk was, andere passende werkzaamheden binnen het eigen bedrijf zijn aangeboden. Vitalis wijst ter onderbouwing van haar standpunt naar het door haar in het geding gebrachte "Kader voor inzet en beoordeling van re-integratie-inspanningen".

2.2 Het Uvw handhaaft het bestreden besluit. In reactie op de beroepsgronden verwijst hij naar de rapporten van bezwaarbeidsdeskundige Langius van 23 januari 2009, 27 maart 2009 en 11 september 2009. Langius voert aan dat de herkomst van het voormelde door Vitalis in het geding gebrachte stuk onbekend is en dat onduidelijk is wat de relevantie van dit algemene stuk is voor deze specifieke procedure.

Beoordeling van het geschil

3.1 Ingevolge artikel 25, negende lid, van de WIA verlengt het Uvw - voor zover in deze zaak van belang - het tijdvak gedurende welke de verzekerde jegens de werkgever recht heeft op loon op grond van artikel 629 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, indien bij de behandeling van de aanvraag en de beoordeling blijkt dat de werkgever zonder deugdelijke grond onvoldoende re-integratie-inspanningen heeft verricht, opdat de werkgever zijn tekortkoming ten aanzien van de re-integratie-inspanningen kan herstellen. Het tijdvak bedoeld in de eerste zin, is ten hoogste 52 weken. Ingevolge artikel 65 van de WIA beoordeelt het Uvw - voor zover in deze zaak van belang - of de werkgever in redelijkheid heeft kunnen komen tot de re-

integratie-inspanningen, die zijn verricht.

3.2 Bij deze beoordeling hanteert het Uvw het beleid neergelegd in de Beleidsregels beoordelingskader poortwachter (Regeling van 3 december 2002, Stcrt. 2002, 236, laatstelijk gewijzigd bij Regeling van 17 oktober 2006, Stcrt. 2006, 224; hierna: de Beleidsregels) en de daarbij behorende bijlage "Kader voor inzet en beoordeling van re-integratie-inspanningen" (hierna: het Kader). Het Kader betreft het hiervoor onder 2.1 genoemde, door Vitalis overgelegde stuk. De Beleidsregels en het Kader zijn beleidsregels in de zin van titel 4.3 van de Awb. Ingevolge artikel 4:84 van de Awb is een bestuursorgaan gehouden overeenkomstig zijn beleidsregels te handelen, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. 3.3 Blijkens de eerste paragraaf van het Kader verricht het Uvw voorafgaande aan de beoordeling van het recht op uitkering de zogenaamde poortwachterstoets. In dit kader beoordeelt het Uvw allereerst of er een voldoende re-integratieresultaat is bereikt, en als dat niet zo is of werkgever en werknemer samen gedurende de eerste twee jaar van ziekte voldoende inspanningen hebben verricht om de functionele mogelijkheden zo veel mogelijk te vergroten en de bestaande arbeidsmogelijkheden zo goed mogelijk te benutten in het eigen bedrijf of bij een ander bedrijf. Na een positief oordeel over de geleverde inspanningen wordt het recht op uitkering beoordeeld; na een negatief oordeel wordt de beoordeling van het recht op uitkering opgeschort en loopt de loondoorbetalingsplicht van de werkgever maximaal 52 weken door totdat de vereiste re-integratie-inspanningen hebben plaatsgevonden.

3.4 In dit geval staat vast dat tegen het einde van de verplichte loondoorbetalingsperiode geen sprake was van een bevredigend re-integratieresultaat, aangezien werkneemster op dat moment niet werkte. Het geschil spitst zich toe op de vraag of Vitalis gedurende de eerste twee jaar van de ziekte zonder deugdelijke grond onvoldoende inspanningen heeft verricht met het oog op de re-integratie van werkneemster bij een ander bedrijf (het zogenaamde tweede spoor).

3.5 Op grond van de vierde paragraaf van het Kader zal, indien het Uvw het resultaat niet bevredigend acht, bij de beoordeling worden ingezoomd op datgene wat door de werkgever daadwerkelijk ondernomen is. Volgens de vijfde paragraaf van het Kader ligt het voor de hand dat werkgever en werknemer zich in eerste instantie inspannen om de werknemer - eventueel met aanpassingen - zijn eigen functie te laten oppakken. Mocht dit niet mogelijk zijn, dan ligt het in de lijn om te zoeken naar ander passend werk binnen het bedrijf. Hervattingsmogelijkheden bij een andere werkgever komen pas aan de orde als hervatting in eigen of passend werk binnen het bedrijf niet meer mogelijk is. Bij langdurig verzuim mag, zeker ter gelegenheid van de evaluatie aan het einde van het eerste ziektejaar (opschudmoment), van werkgever en werknemer worden verwacht dat zij - naast eventueel nog lopende re-integratie-activiteiten gericht op herplaatsing in het eigen bedrijf - uitdrukkelijk de mogelijkheden van werkhervatting bij een andere werkgever bezien, indien op dat moment nog niet tot gedeeltelijke werkhervatting in het eigen bedrijf is gekomen en er ook geen uitzicht is dat dit op korte termijn zal gebeuren. Re-integratie-activiteiten met het oog op werk bij een andere werkgever kunnen slechts achterwege blijven als er nog concreet perspectief bestaat op hervatting in het eigen bedrijf.

3.6 Naar het oordeel van de rechtbank verliep de terugkeer van werkneemster in haar eigen functie gedurende het eerste jaar van de ziekte redelijk voorspoedig. Op 14 mei 2007 vond de evaluatie aan het einde van het eerste ziektejaar plaats. Werkneemster werkte op dat moment 18 uren per week in haar eigen functie, zij het dat haar werkzaamheden enigszins waren aangepast en haar loonwaarde daardoor nog beneden de 50% lag. Ook in de maanden die daarna volgden zette de hervatting van de eigen functie zich geleidelijk voort. Op 11 september 2007 was werkneemster ingeschakeld in arbeid met een loonwaarde 50% van het loon vóór de ziekte. Hieruit volgt dat ten tijde van het opschudmoment sprake was van een gedeeltelijke werkhervatting in het eigen bedrijf. Bovendien bestond op dat moment naar het oordeel van de rechtbank nog concreet perspectief op verdere hervatting in de eigen functie en een bevredigend re-integratieresultaat. In dit kader acht de rechtbank van belang dat op grond van paragraaf 3 van het Kader ook sprake is van een bevredigend resultaat wanneer betrokkene tegen het einde van de verplichte loondoorbetalingsperiode is ingeschakeld in arbeid met een loonwaarde van tenminste 65% van het loon vóór de ziekte. Daarom bestond ten tijde van het opschudmoment, gelet op het beleid van het Uvw, nog geen aanleiding de mogelijkheden van werkhervatting bij een andere werkgever te bezien. Ditzelfde geldt voor de periode tussen 14 mei 2007 en 11 september 2007.

3.7 In de weken na 11 september 2007 verslechterde de arbeids situatie van werkneemster aanzienlijk en werd al snel duidelijk dat terugkeer in de eigen functie waarschijnlijk niet haalbaar was. Dit is bevestigd in een in opdracht van Vitalis op 1 november 2007 door arbeidsdeskundige R. Wiegman van SALTO opgesteld rapport. Wiegman was echter van mening dat binnen het eigen bedrijf voldoende passende functies aanwezig waren. De rechtbank is van oordeel dat Vitalis voldoende voortvarend op deze nieuwe ontwikkeling heeft gereageerd door werkneemster op 2 oktober 2007 eerst mondeling en daarna op 22 november 2007 en 8 januari 2008 ook schriftelijk een aantal andere functies binnen het eigen bedrijf aan te bieden. De rechtbank is, mede gelet op het deskundigenoordeel van arbeidsdeskundige A. Suk van het Uvw van 25 februari 2008, van oordeel dat ten minste een aantal van de aangeboden functies binnen het eigen bedrijf passend was voor werkneemster en dat binnen het eigen bedrijf genoeg passende of passend te maken functies waren. Hieruit volgt naar het oordeel van de rechtbank dat ook na 11 september 2007 nog concreet perspectief bestond op hervatting binnen het eigen bedrijf. Daarom bestond ook toen, gelet op het beleid van het Uvw, nog geen aanleiding de mogelijkheden van werkhervatting bij een andere werkgever te bezien. Het feit dat werkneemster heeft aangegeven niet meer te willen terugkeren bij Vitalis en stelt dat haar huisarts van mening is dat terugkeer in de werksituatie bij Vitalis slecht is voor haar gezondheid, doet daaraan niet af. Het feit dat werkneemster niet wenst terug te keren bij Vitalis maakt niet dat de aangeboden functies niet passend zijn of dat Vitalis de mogelijkheden van werkhervatting bij een andere werkgever dient te bezien. Behalve in de enkele verwijzing van werkneemster naar het standpunt van haar huisarts, valt in het dossier geen enkele steun te vinden voor de conclusie dat de gezondheidstoestand van werkneemster (of het volgens haar bestaande arbeidsconflict) in de weg stond aan re-integratie in een andere passende functie binnen Vitalis. Het Uvw heeft zich ook niet op het standpunt gesteld dat dit het geval is.

3.8 Gelet op hetgeen de rechtbank hiervoor heeft overwogen, is zij van oordeel dat de Beleidsregels geen grond bieden voor het oordeel dat Vitalis ten onrechte de mogelijkheden van werkhervatting bij een andere werkgever niet of onvoldoende heeft onderzocht. Hieruit volgt dat het Uvw niet overeenkomstig de Beleidsregels heeft gehandeld door Vitalis een loondoorbetalingsverplichting op te leggen wegens het nalaten van het inzetten van een tweede spoor traject. Naar het oordeel van de rechtbank is geen sprake van bijzondere omstandigheden die afwijking van de Beleidsregels kunnen rechtvaardigen.

3.9 Het voorgaande brengt de rechtbank tot de conclusie dat het beroep gegrond is en het bestreden besluit dient te worden vernietigd wegens strijd met artikel 4:84 van de Awb. Het Uvw dient met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van Vitalis van 14 juli 2008.

Proceskosten

4. Met toepassing van artikel 8:75 van de Awb veroordeelt de rechtbank het Uvw in de proceskosten. Overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht bedragen de proceskosten van Vitalis 644,00 terzake van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand (beroepschrift één punt; verschijnen ter zitting één punt; gewicht van de zaak: gemiddeld; waarde per punt 322,00).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat het Uvw met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit neemt op het bezwaarschrift van Vitalis van 14 juli 2008;
- bepaalt dat het Uvw het betaalde griffierecht van 288,00 aan Vitalis vergoedt;
- veroordeelt het Uvw in de proceskosten van Vitalis ten bedrage van 644,00.

Aldus gegeven door mr. E.M. Visser, rechter, in tegenwoordigheid van mr. F.F. van Emst als griffier. De beslissing is uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2009.

w.g. E.M. Visser

w.g. F.F. van Emst

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat voor partijen het rechtsmiddel hoger beroep open. Gelijke bevoegdheid komt toe aan andere belanghebbenden, behoudens het bepaalde in artikel 6:13 gelezen in samenhang met artikel 6:24 van de Awb.

Indien u daarvan gebruik wenst te maken dient u binnen zes weken na de dag van verzending van de uitspraak een brief (beroepschrift) alsmede een afschrift van deze uitspraak te zenden aan:

de Centrale Raad van Beroep

Postbus 16002

3500 DA Utrecht

In het beroepschrift vermeldt u waarom u de uitspraak niet juist vindt.

Afschrift aangetekend verzonden op: 9 oktober 2009